

دوشنبه ۱۴ شهریور ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ صفر ۸ • 5 Sep 2022

نگاهی به رسانه‌ها

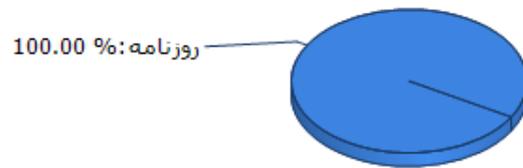
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۲۰

روزنامه

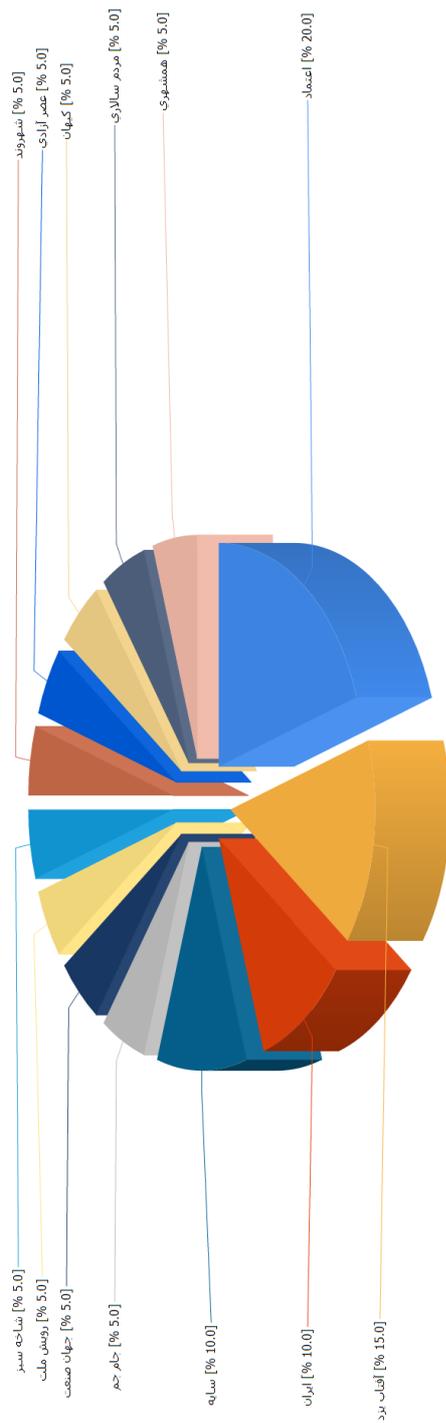
۲۰

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۲۰/۰	۴	اعتماد	۱
۱۵/۰	۳	آفتاب یزد	۲
۱۰/۰	۲	ایران	۳
۱۰/۰	۲	سایه	۴
۵/۰	۱	جام جم	۵
۵/۰	۱	جهان صنعت	۶
۵/۰	۱	رویش ملت	۷
۵/۰	۱	شاخه سبز	۸
۵/۰	۱	شهروند	۹
۵/۰	۱	عصر آزادی	۱۰
۵/۰	۱	کیهان	۱۱
۵/۰	۱	مردم سالاری	۱۲
۵/۰	۱	همشهری	۱۳
۱۰۰	۲۰	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«ایسکمی» تمدید شد	آفتاب یزد
۸	تئاتر بهترین راه تأثیرگذاری بر مخاطب است	آفتاب یزد
۹	تئاتر، فضای سلبریتی زده ای دارد	آفتاب یزد
۱۰	اجرای «معرکه در معرکه» به بهار آینده موکول شد	اعتماد
۱۱	بازیگران «تن سایه» معرفی شدند	اعتماد
۱۲	تفاوت بین مخاطب و بیننده را متوجه شوید	اعتماد
۱۳	دعوت به عقل و رهایی از جنگل تئاتر شفاهی	اعتماد
۱۴	نگذاریم تئاتر به کالایی لوکس برای مخاطبان خاص تبدیل شود	ایران
۱۵	نمایشنامه ای که با اجرای اصولی، مخاطب را درگیر کشمکش هایی پیوسته می کند	ایران
۱۶	تئاتر با دیده شدن و نقد رشد می کند	جام جم
۱۷	نمایش «شوهر اینترنتی» مرتضی عقیلی	جهان صنعت
۱۸	نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می رود	رویش ملت
۱۹	بازیگران «تن سایه» معرفی شدند	سایه
۲۰	کاستن از امکانات نمایش کاستن از توانایی های بازیگران است	سایه
۲۱	نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می رود	شاخه سبز
۲۲	نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می رود/ ماجرای «شوهر اینترنتی»	شهروند
۲۳	نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می رود	عصر آزادی
۲۴	نمایش شوهر اینترنتی به کارگردانی مرتضی عقیلی	مردم سالاری
۲۵	مرتضی عقیلی تئاتر روی صحنه می برد	همشهری
۲۶	نمایش های ماندگار	کیهان

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«ایسکمیا» تمدید شد

نمایش «ایسکمیا» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی آرین زرین پور که از ششم شهریور در تماشاخانه ملک اجرای خود را آغاز و قرار بود تا یازدهم شهریور روی صحنه باشد، به مدت ۶ اجرا تمدید شد. محسن کریمی، رسول بابایی، ماریه قزل، مهسا شیرزاد، سعید محبی، صبا رنجبر، آنیتا عطایی، امین پورفرد، مهدی ترابی، امین سنجربیگی، مهران مکاری و آرین زرین پور در این نمایش بازی می کنند. به گزارش صبا، ایسکمیا» اولین تجربه کارگردانی آرین زرین پور است که براساس رمان کوتاهی به همین نام که زرین پور به نگارش درآورده، به نمایشنامه تبدیل شده است.

گیتی قاسمی:

تئاتر بهترین راه تأثیر گذاری بر مخاطب است

آثار حضور داشته باشند، امکان پذیر است. این حضور می تواند منجر به آگاهی بیشتر نسبت به شرایط تئاتر و هنرمندان فعال در این عرصه خواهد شد. مدیران دولتی بدانند که با این رویکرد اتفاق بدی در تئاتر نمی افتد. تئاتر خیلی ارزشمند و مقدس است. تماشای تئاتر یکی از بهترین راه های تأثیر گذاری بر مخاطب به شمار می رود. قطعاً نزدیکی و نفس به نفس بودن مخاطب با کسی که پیامی را به او منتقل می کند؛ تأثیر بیشتری خواهد داشت. هیچ گاه نباید از هر چیزی که منجر به انجام رسالت هنرمند در انتقال پیام و فرهنگ سازی می شود، دریغ کنیم. حضور مسئولان دولتی یا نمایندگان آن ها در سالن های تئاتر می تواند منجر به کم کردن ممیزی ها و پرداختن به محتوا و نتیجه و هدفی که تئاتر درصدد انتقال آن به مخاطبان است، شود.

«خیلی از گروه ها توان داشتن تهیه کننده و سرمایه گذار برای روی صحنه بردن آثارشان را ندارند؛ اگر دولت از لحاظ مالی آن ها را حمایت کند، اتفاق خوبی می افتد. البته که این حمایت باید متناسب با مخارج گروه ها باشد و گرنه در نظر گرفتن بودجه ناچیز که حتی در حد هزینه ساخت دکور هم نیست، تأثیری در روند فعالیت تئاتر نخواهد داشت»

با وجود این، توجه به محتوای آثار نمایشی در بلندمدت در روند پیشرفت جامعه قابل مشاهده است؟ همین طور است. هرچقدر دست هنرمندان در گفتن واقعیت ها بسته باشد، این انقباض در جامعه تأثیر می گذارد. هنرمند در حال کار فرهنگی است و جامعه ای که فرهنگ آن، فرهنگ درستی نباشد؛ ناکارآمد خواهد بود. باید در نظر داشته باشیم که خیلی از اتفاقات خوب جامعه از فرهنگ و خیلی از اتفاقات بد نیز از بی فرهنگی نشات می گیرد.

چه کسانی در این مملکت فرهنگ ساز هستند؟ کسانی که حرف شان را در قالب یک اثر هنری مثل تئاتر، سینما، موسیقی، نقاشی و دیگر هنرها می زند قطعاً فرهنگ ساز هستند. حالا اگر این هنر مورد بی توجهی و بی مهری قرار بگیرد، برای این که هنرمند با قسری بال حرف بزند، دلی باقی نمی ماند و اثر هنری جریحه دار می شود. این به معنای نداشتن نیاز به نظارت و مدیریت تولید آثار هنری نیست، قطعاً باید نظارت وجود داشته باشد اما اعمال سلیقه شخصی و مته به خشخاش گذاشتن منجر به بی رغبتی هنرمندان و ضعیف شدن آثار هنری می شود درحالی که باید به اصل قضیه پرداخت.

برنامه تان برای بازی یا کارگردانی نمایش در آینده نزدیک چیست؟ در حال حاضر مشغول به بازی در کار تصویر هستم اما در اولین فرصت برای اجرای دوباره نمایش «دوزخ» نوشته ژان پل سارتر برای با کیفیت اجرایی بهتر و گروهی متفاوت اقدام می کنم.

بله. قطعاً این رویکرد سازنده خواهد بود و به پیشرفت تئاتر کشور بسیار کمک می کند؛ هم چنین این که مسئولان مرتبط کمی دست هنرمندان را بازتر بگذارند و حساسیت ها را کمتر کنند، مهم است. مدیران اجازه بدهند کارگردان ها و نویسندگان قصه شان را در چارچوب عرف جامعه نه چیزی ورای آن تعریف کنند و به محتوایی فرهنگ ساز که قرار است از طریق تئاتر بیان شود، بپردازند.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به شخصه چندین بار برای تماشای آثار نمایشی و بررسی امور برخی از تماشاخانه ها اقدام کرده است؛ آیا ادامه این روند مبتنی بر تعامل با هنرمندان می تواند کمکی به پیشرفت تئاتر کند؟

نمی توان از مسئولانی که در رأس امور هستند و مشغله های بسیار و دغدغه های مدیریتی دارند، انتظار داشت که همه آثار نمایشی را ببینند ولی این که هیئت یا گروهی از طرف وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بدون گزینش آثار نمایشی به نمایندگی از او برای دیدن

گیتی قاسمی، بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون فعالیت خود را از اواسط دهه ۷۰ آغاز کرد و تاکنون در مجموعه های تلویزیونی همچون «زیرخاک»، «کامیون»، «روزهای بهتر» و «چک برگشتی» و فیلم های سینمایی از جمله «خروج»، «متری شیش و نیم»، «جان دار» به ایفای نقش پرداخته است. قاسمی نامزد سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای ایفای نقش در فیلم سینمایی «ویلاهای» به کارگردانی منیر قیدی در سی و پنجمین جشنواره بین المللی فیلم فجر هم شده است. این بازیگر پیش تر، نمایش «دوزخ» نوشته ژان پل سارتر را کارگردانی کرده است. ایران تئاتر با او به گفتگو درباره شرایط تئاتر پس از پایان محدودیت های کرونایی و استقبال مخاطبان از اجراهای روی صحنه پرداخته که حاصل آن را در ادامه می خوانید.

پس از واکنسیناسیون سراسری و بهتر شدن شرایط حضور مخاطبان در سالن ها، وضعیت استقبال از اجراها را چطور می بینید؟

طی این مدت به دلیل شرایط کاری تنها موفق به تماشای دو اثر نمایشی شدم اما خوشبختانه همین دو کار نیز بر اساس آنچه دیدم با استقبال خوبی مواجه بود. این که کرونا کم رنگ شده است و ترس مردم تا اندازه ای از بین رفته، قطعاً باعث استقبال مخاطبان از تئاتر است. البته کسی نمی داند آیا فردی که کنارش نشسته است واکسینه هست یا نه؟ اما این که کرونا در یک بازه زمانی کم رنگ شد در این زمینه تأثیر بسیار داشت.

آیا حضور دولت در حمایت از گروه های نمایشی می تواند باعث افزایش مخاطب و جبران ضررهای مالی اجراها باشد؟ قطعاً حضور دولت در زمینه تأمین بودجه برای اجراها مؤثر است. خیلی از گروه ها توان داشتن تهیه کننده و سرمایه گذار برای روی صحنه بردن آثارشان را ندارند؛ اگر دولت از لحاظ مالی آن ها را حمایت کند، اتفاق خوبی می افتد. البته که این حمایت باید متناسب با مخارج گروه ها باشد و گرنه در نظر گرفتن بودجه ناچیز که حتی در حد هزینه ساخت دکور هم نیست، تأثیری در روند فعالیت تئاتر نخواهد داشت.

حضور در سالن های نمایشی و تعامل مستقیم مدیران ارشد عرصه تئاتر کشور با هنرمندان به شناخت بیشتر دو طرف و در نهایت شکل گرفتن گفت و گویی مؤثر و پیش برنده منجر خواهد شد؟

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۴ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۲

تئاتر، فضای سلبریتی زده‌ای دارد

صادق برقی:

من تاکنون در تئاتری فعالیت نداشته‌ام که در آن بازیگران چهره به معنای عامیانه و آنچه اکنون در نظر دارید، وجود داشته باشند. نمایش‌های قبلی که در آن‌ها به ایفای نقش پرداخته‌ام همچون «لاجر ۵»، «زیتو»، «دامپزشکی» بدون حضور بازیگر چهره با استقبال مخاطبان مواجه شده بود. در هیچ‌یک از این آثار بازیگر چهره حضور نداشته و اگر نگاه سلبریتی‌محور مهم و درست بود، هیچ‌یک از این آثار نباید به مرحله اجرا می‌رسیدند. این نگاه حاکم بر تئاتر باید توسط تئاترها و مدیران تئاتری عوض شود و بعد اصل گلابه‌ها را به نگاه سیاست‌گذاران کلان کشور داشته باشیم. ما که در تئاتر هستیم باید این فضای هنری را درک کنیم تا بتوانیم از آن گلابه کنیم. نگاه حاکم بر جامعه نسبت به تئاتر، نگاه سلبی است و با این نگاه هفتاد الی نود درصد اجراها در همان لحظه اولیه ساخت ایده به‌واسطه بازیگری مدیران تئاتری از بین می‌روند. بنابراین ما به این شکل خروجی نتایجمان داشتیم یا اگر داشته باشیم هر روز کمتر از قبل خواهد بود.

خانگی که مشخص است. در اصل این که بازیگر چهره معیار می‌شود و نسل جوان از آن بی‌بروی می‌کنند، خروجی نسل قبلی است و ما هیچ کاری برای بهبود و تغییر آن نکرده‌ایم. این نفعال موجود در اجتماع که اتفاقاً «سفید» هم خیلی به این می‌پرداخت، موغل در تحمیر از وضعیت امروز است.

مسائل‌های تئاتر چنددر بهره‌گیری گروه‌های نمایش از بازیگران چهره دخیل بوده‌اند؟

در بسیاری از موارد، این سال‌های تئاتر هستند که هنرمندان را به سمت استفاده از بازیگران چهره می‌برند اما سوال من این است که چرا این مدیران سال‌هاشان را به یک مرکز خرید تبدیل نمی‌کنند؟ آن‌ها چرا تئاتر را انتخاب کرده‌اند؟ چون از نگاه مردم، تئاتر لباس زیبایی دارد؟ برخی از مدیران سال‌ها کاسب و البته محترم هستند و باید کاسبی کنند. آن‌ها هنر را به دست‌آویزی برای پول درآوردن و رسیدن به اهداف سیاسی یا اقتصادی تبدیل کرده‌اند که بسیار به است. تئاتر باید برای خودش باشد و گرنه این نوع نگاه که الان بر ما حاکم است بازودی به نگاه ما تبدیل می‌شود. تعداد زیادی از هنرمندان را می‌شناسم که به‌واسطه این نگاه، کار کردن را فراموش کرده‌اند. من به عروزی که با این رویکرد در عرصه تئاتر فعال هستند یا وارد این هنر می‌شوند، توصیه می‌کنم هفتاد تا که برای ساخت سال‌ها صرف می‌کنند برای این مرکز خرید بگذارند. چند سالشان را در همین تهران داریم که اساساً بین تئاترها به پاسز معروف هستند و این نوع نگاه بر همه عیان است. اما چه‌بخت این است که همان افرادی که این سال‌ها را پاسز می‌نمایند، محکوم به اجرا در این سال‌ها هستند چون مدیران دولتی یا نیمه‌دولتی برای سفارش‌های مهم‌تری در هایشان را بسته نگه داشته‌اند؛ یعنی دو سارو کار خصوصی و دولتی با هم تقابل دارند و جامعه هنری در این وسط قربانی می‌شود. پول و قدرت دو موردی هستند که اجازه نمی‌دهند هنرمندان به‌صورت مستقل کار کنند. برخی افراد هنر را دست‌آویز سیاست، اقتصاد و دیگر مسائل کرده‌اند در حالی که راه‌های بهتری برای این مسائل هست. این عجزها که به نام تئاتر روی زمین است می‌تواند جان بگیرد اگر ره‌ایش کنند و واقع‌گرا کسب‌ی در تئاتر باعث اوضاع خیلی به تئاتر شده و البته که تأثیر محدودیت‌های اقتصادی در سال‌های اخیر بر کشور حاکم بوده است. قفل‌چسب‌پوشی نیست.

در انتخاب نقش چه در تئاتر و چه عرصه تصویر، چه موضوعی را مدنظر قرار می‌دهید؟

ما در بازیگری نسبت به کارهایی که به ما پیشنهاد می‌شود حق انتخاب داریم. من سعی می‌کنم جذابیت‌های مختلف نقش را در نظر بگیرم. اول از هر چیز، کاری که تأثیر شخصیت در درام و اثر به معنای کلی است برای من اهمیت دارد. در قسمت بعدی نسبت من صادق برقی یا آن شخصیت است که الزاماً هم نباید خیلی نزدیک به شخصیت اصلی خود باشد. فکر می‌کنم هرچه نقش از من دورتر باشد جذاب‌تر است. متأسفانه در سینما این روش متفاوت است یعنی در سینما به دنبال بازیگرانی می‌گردند که به شخصیتی که در متن فیلمنامه هست، نزدیک‌تر باشند و به همین دلیل بازیگری شکل نمی‌گیرد. متر و معیار شخصیت برای من اهمیت ندارد و مهم این است که چه روندی را باید طی کنم تا آن شخصیت ایجاد شود یا این که این نقش چه تأثیری در متن دارد.

برخی از بازیگران در انتخاب نقش به شباهت نزدیک شخصیت با خودشان توجه دارند؛ یا توجه به مواردی که به‌عنوان چالش برای انتخاب نقش ذکر کردید، مسئله شباهت نقشی که بازی می‌کنید با خودتان را تا چه حد در نظر دارید؟

این که در انتخاب نقش به شباهت نقش به خودم، توجه کنم مثل این است که تارم خودم را زندگی می‌کنم و این موضوع برای من هیچ‌انگیز نیست و فکر نمی‌کنم بتوانم نام آن را بازیگری بگذارم. من نمی‌خواهم خودم را در نقش کسی که به روز رسیدن به نقش اصرار دارم رسیدن مهم‌ترین بخش بازیگری است. این رسیدن همان پروسه‌ای است که از صادق برقی تا هر شخصیتی که من قرار است، بازی کنم، شکل می‌گیرد. باید در نظر داشت که گاهی نقش‌ها وقتی به شخصیت ما نزدیک باشد کار کردن‌شان خیلی به سخت‌تر می‌شود. چون اختلاقی که در نزدیک بودن بین شخصیت اصلی و نقش وجود دارد، ما را گول می‌زند.

به‌عنوان بازیگر، بازی در تئاتر می‌صحنه تئاتر یا مقابل دوربین را ترجیح می‌دهید؟ برای من خیلی حضور در تئاتر را تصویر فرقی نمی‌کند چون دقیقاً همان بازی رسیدن مهم است. من عاشق سینما هستم و خودم را یکی از مخاطبان سینما به‌ویژه سینمای جهان می‌نامم و واقعاً پروسه ساخت آثار سینمایی را دوست دارم. البته که به نظر می‌رسد در تئاتر دست بازیگر با تئاتر است و به همین دلیل بسیاری از هنرمندان تئاتر را ترجیح می‌دهند.

بازیگری مقابل دوربین یا بازیگری روی صحنه تئاتر چه تفاوتی دارد؟

مسیرهای بازیگری به‌واسطه تغییر دیدگاه در تئاتر و سینما تغییر می‌کند. ساخت هرروزه و بازیگری برای روز در تئاتر وجود دارد و در این حال ساخت در تئاتر و تئاتر هم حس سینما نیز بسیار راه‌بخت است. سینما و تئاتر موقف‌های متفاوت دارند اما بازیگر به معنای عام بازیگر است و تنها می‌تواند و شکل موجه‌ان را تغییر کرده است و این اختلاف نباید باعث کیفیت متفاوت در بازی مقابل دوربین و صحنه تئاتر شود. کیفیت احتمالاً تحت تأثیر شرایط و وضعیت کشور ما با اختلاف نظرات روی آثار سینمایی و تئاتر وجود دارد اما در هر صورت عصری مهم در بازیگری است که نباید تغییر کند. به‌شخصه برای من فرقی ندارد. کجا قرار می‌گیرم، من باید در هر شرایطی در کیفیت و استانداردهای خودم باقی بمانم.

پیشنهاد کار جدید برای بازی در تئاتر داشته‌اید؟

بلا‌هه هم‌اکنون نیز در حال تمرین تئاتر هستیم البته که همچنان اولویت من نمایش «سفید» است و در نظر دارم تا این نمایش را مجدداً در جای دیگری روی صحنه ببرم.

سخن پایانی...

«سفید» را حاصل یک کار گروهی می‌نامم. حاصل همراهی امیر ابراهیم‌زاده و بازیگران کار گروه و کام و سپس تک‌تک آدم‌هایی که در مقاطع مختلف به کار اضافه شدند. همه اعضای گروه به‌صورت حیرت‌انگیزی بدون هیچ نگاه مادی تا تمام توان همراه کار بودند. بنویس اولویت همگی کمک بزرگی در اجرای کار کردند. امیدوارم این گروه و مجموعه‌ای که در کنار هم جمع شده‌ایم، پایدار باشد.

آفتاب یزد - گروه فرهنگی: متأسفانه چند سال است فضای تئاتر و کلاس عرصه‌های نمایشی به‌جوانگان بسیاری از هنرمندان سینما و همچنین خوانندگان، فوت‌البسته‌ها و شاخ‌های اینستاگرامی تبدیل شده است. البته متأسفانه اگر بنگریم می‌بینیم که بسیاری از این افراد هم تحصیل‌کرده حوزه هنرهای نمایشی هستند و هم استعداد بسیار زیادی برای حضور در صحنه نمایش و ایفای نقش در مقابل مردم را دارند. اما این مسئله دلیل نمی‌شود که بگوییم همه آن‌ها که از جاهای دیگر وارد مدیوم تئاتر می‌شوند این کار باند و قابلیت و شایستگی حضور در صحنه مقدس تئاتر را دارند. برخی از این افراد به دلیل فضای تقریباً بی‌در و پیگیری که عرصه هنرهای نمایشی دارد وارد این حوزه شده‌اند و اگر کنکاشی درباره‌اش انجام دهی می‌بینی که هیچ چیزی در چشمت نماند و مانند طبل توخالی هستند. از همه اسفناک‌تر این است که آن‌ها که شرایط حضور این‌شبه هنرمندان را به عرصه هنرهای نمایشی فراهم می‌آورند خودشان تئاتری هستند و نمی‌دانند با این اقدام نادرست چه صدمات جبران‌ناپذیری بر عرصه تئاتر وارد می‌کنند. یکی از این لطافات آن است که جا برای افرادی که تحصیل‌کرده حوزه هنرهای نمایشی هستند تنگ شده و کار کمتری به آن‌ها برسد. یکی از این افراد صادق برقی، کارشناس کارگردانی تئاتر است که تحصیل‌کرده دانشگاه سوره بوده و فعالیت خود را از دهه هشتاد با بازی در تئاتر آغاز کرده است. «زیتو»، «لاجر ۵»، «خاک سفید»، «امیرزشکی» و «حذف به قرینه منوی» از جمله نمایش‌هایی هستند که این هنرمند در آن‌ها به ایفای نقش پرداخته و فیلم سینمایی «کلن نام» و «سریال «زمین گرم» نیز از تجربهای او در زمینه بازی در عرصه تصویر به‌شمار می‌رود. برقی برای اولین بار در مقام کارگردان نمایش «سفید» نوبت امیر ابراهیم‌زاده را در سال ۱۳۸۸ استنداردیان نمایشگاه ابراهیم‌زاده روی صحنه برد. علاوه بر کارگردانی این اثر نمایشی به‌عنوان بازیگر در این نمایش حضور داشت و به همین مناسبت این تئاتر را او درباره «سفید» که به تازگی به پایان رسیده و دیگر فعالیت‌های هنری‌اش به‌گفتگو پرداخته که حاصل آن را در ادامه می‌خوانید.

طرح ایده اصلی نمایشنامه «سفید» از کجا شکل گرفت؟

طرح اصلی «سفید» در ابتدا ایده فیلم‌نامه‌ای دفعه‌مندی برای ساخت یک فیلم کوتاه بود که آن را با امیر ابراهیم‌زاده نویسنده کار مطرح کردم. پس از چسبانی که با ابراهیم‌زاده داشتیم به این نتیجه رسیدیم که نمایش‌نامه‌ای از روی این طرح به نگارش درآید و او در طول یک ماه در خرداد و تیر ۱۳۹۸ در گزر نگارش آن شد که پس از حذف و اضافه‌های زیاد نگارش آن به پایان رسیده و تمرین کار آغاز شد.

از داستان و روایتی که این نمایش به آن می‌پرداخت، بگویید.

«سفید» روایت خانواده‌ای است که برای دختر کوچک آن‌ها اتفاقی رخ داده است که به دلیل اختلاف فرهنگی بین نسل‌ها قاتل به بیان آن نیست. این دختر پس از قتل شدن این اتفاق تصمیم می‌گیرد که مجرب به ایجاد مشکلاتی برای تمامی اعضای خانواده می‌شود. این تصمیم باعث به کما رفتن مادر خانواده و مرگ پدر شده است و حالا پس از چهل روز مادر خانواده که به‌تازگی از کما بیرون آمده دچار آلزایمر است در مسیر بازگشت به خانه نزد فرزندانش است. دختر کوچک تصمیم دارد تمام خاطرات مادر را تغییر دهد و خاطرات جدیدی برای او رقم بزند.

تأثیر دیگر اعضای خانواده در روند این داستان به چه شکل است؟ و آیا ما در این نمایش شاهد اختلاف فرهنگی نسل‌های مختلف این خانواده بودیم؟

تمام اعضای خانواده در این اتفاق سعی می‌کنند تا ایده‌ها و نظرات خود را به مادر القا کنند. همه این افراد در چند هفته متفاوت به لحاظ سنی، منتهی و طیف نگاهشان و ادوار نسل‌های مختلف جامعه هستند. البته که در این نمایش طیف نگاه متفاوت این خانواده اولویت من بوده است. در اصل باید گفت که هر کدام از این افراد و ادوار نگاه سیاسی، جامعه‌شناختی و نگاه مخصوص خود هستند.

هادیات بازیگران نمایش «سفید» به‌منظور عینیت بخشیدن به نقش بر چه اساسی انجام شد؟

در واقع کار اصلی ما در این است که از اجرا کار بازیگر بود، ما به‌واسطه کرونا برای مقننی طولانی تمرین‌ناشان کنسل شد ولی در زمان‌های تمرین کار اصلی‌مان کار بازیگر بود. البته که نه به این معنا که به شکل رفتاری بی‌بهره‌ای بازیگر برسیم. ما تجربه‌های زیادی برای باغ شدن تک‌تک شخصیت‌های نمایش انجام دادیم تا بازیگران تبدیل به شخصیت عینی روی صحنه شوند. حال آن که چقدر در این موضوع موفق عمل کرده‌ایم، نظر مخاطبان است.

چقدر در عناصر صحنه همچون نور، دکور، لباس و گریم برای القای مفهوم به مخاطب بهره‌مند شدید؟

ما برای القای نمایش تا حدی به سمت بهره‌گیری از عناصر صحنه رفتیم اما نه به این شکل که به‌خواهی طرز فکر شخصی خودمان را به مخاطب تلقین کنیم. این که تماشاگر برداشتش از عناصر صحنه رسیدن به کلیت فضا و ایملاب این خانواده باشد، برای من کافی می‌گردد. سعی کردیم تا تمامی عناصر مختلف اجرایی، هماهنگ باشند و آن شخصیت و وضعیت را عینی کنند.

علاوه بر کارگردانی در این نمایش به ایفای نقش پرداخته بودید؛ حضور به‌عنوان بازیگر یا برعکس به‌عنوان کارگردان، مانع و اختلاقی در روند تولید کار ایجاد نکرد؟

من همیشه جود آن دست بازیگرانی بودم که سعی می‌کردم در کاری که کارگردان در آن بازی می‌کنم، حضور نداشته باشم و این کار را قطع می‌دانستم و همچنان هم نگاهم این است که اگر قرار است کار جدیدی داشته باشم در آن بازی کنم. ولی به دلیل شرایط و بازه زمانی که داشتم مجبور شدم خودم به ایفای نقش در «سفید» بپردازم. تمام تلاشم این بود که خیلی مستقل به شخصیتی که بازی می‌کنم، نگاه کنم و امیدوارم که این حضور به‌عنوان بازیگر روی کارگردانی تأثیر زیادی نگذاشته باشد، اما اگر قرار باشد مستقل به این دو جایگاه نگاه شود، این مخاطب است که باید نظر نهایی بدهد.

بزرگ‌ترین چالش شما برای انتخاب نقش چیست؟

مشغول تجربه کردن هستم. بعد از نزدیک به بیست سال که از شروع فعالیتیم در عرصه تئاتر

می‌گذرد به نظر می‌رسد خودم را بی‌نوا کرده‌ام. ولی مسئله اصلی برای من در انتخاب نقش این است که از کاری که انجام می‌دهم حتماً کافی برم و ملاحظه‌هایم با بازیگری برای من جوانی آن نباشد. بهتر است بگویم اصل روی صحنه بودن یا واقع‌مسیری که برای رسیدن به لحظه اجرایی می‌کنیم برای من حیجان‌انگیز است.

بخش اقتصادی تئاتر تا چه حد می‌تواند در انتخاب و فعالیت بازیگران در این عرصه تأثیر گذار باشد؟

مسیرهای راحت‌تری روی منابع مالی و بیشتر دیده شدن در این فضا موجود است. در اصل تئاتر کار کردن به لحاظ اقتصادی صرفه‌ای ندارد. متأسفانه این حجم از زمان و انرژی مادی منتهی که صرف بخش‌های تئاتر می‌شود، خروجی ندارد. به‌ویژه آن که فضای این هنر، فضای سلبریتی‌زده‌ای است.

فضای سلبریتی‌زده تئاتر جز مخاطب بر کدام‌یک از عوامل اجرایی یک اثر نمایشی مؤثر است؟

بسیار باک مثال به این موضوع می‌پردازم. در زمان آمادگی و تلاش‌مان برای هماهنگی سالن به‌منظور اجرای «کلن‌های تین سولگی که همه سال‌ها از ما می‌برسیدند، فراغ از شمار همیشگی‌شان مینمی بر توجه به محتوا و اجرا. حضور بازیگر چهره به سلبریتی در کار بود. من تاکنون در تئاتری فعالیت نداشته‌ام که در آن بازیگران چهره به معنای عامیانه و آنچه اکنون در نظر داریم وجود داشته باشد. نمایش‌های قبلی که در آن‌ها به ایفای نقش پرداخته‌ام همچون «لاجر ۵»، «زیتو»، «دامپزشکی» بدون حضور بازیگر چهره با استقبال مخاطبان مواجه شده بود. در هیچ‌یک از این آثار بازیگر چهره حضور نداشت و اگر نگاه سلبریتی‌محور مهم و درست بود، هیچ‌یک از این آثار نباید به مرحله اجرا می‌رسیدند. این نگاه حاکم بر تئاتر باید توسط تئاترها و مدیران تئاتری عوض شود و بعد اصل گلابه‌ها را به نگاه سیاست‌گذاران کلان کشور داشته باشیم. ما که در تئاتر هستیم باید این فضای هنری را درک کنیم تا بتوانیم از آن گلابه کنیم. نگاه حاکم بر جامعه نسبت به تئاتر، نگاه سلبی است و با این نگاه هشتاد الی نود درصد اجراها در همان لحظه اولیه ساخت ایده به‌واسطه بازیگری مدیران تئاتری از بین می‌روند. بنابراین ما به این شکل خروجی نتایجمان داشتیم یا اگر داشته باشیم هر روز کمتر از قبل خواهد بود. حال با تمام این اوصاف، اولویت جامعه تئاتر به سمتی رفته است که هر آنچه تعریف‌شده دقیقاً همان چیزی است که باید باشد. به این معنا که مخاطب چهره می‌پسندد، سیستم و مسائل‌های زیادی چهره‌ها را می‌پسندند و با این فضا کسی چهره نمی‌شود و تنها افرادی که به این عنوان شناخته می‌شوند، اجازه فعالیت دارند. اصلاً چهره کیست؟ کسی برای ما این کمیابی سعادتمند را تعریف کند کسی که فقط دارای روابطی باشد، کسی که فالوئرهای اینستاگرامی زیادی داشته باشد یا کسی که زیبا باشد؟ حتی در این مورد نیز هیچ کدام معیار نیستند. کاش ما معیار مشخصی داده‌شود که توضیح‌امسال تئاتر باشد. متأسفانه فرآیندهای تئاتری مدیر به مدیر و مسئول به مسئول تغییر می‌کند و بسیاری از تعاریف پلانگلیف می‌ماند.

آیا سلیقه و انتخاب مخاطبان است که منجر به استفاده از بازیگران چهره در تئاتر شده است؟

سبک و سلیقه مخاطب را ما به سمت چهره و سلبریتی بردایم. تکلیف صداوسیما و شبکه

اجرای «معرکه در معرکه» به بهار آینده موکول شد

نمایش طهمورث بهار ۱۴۰۲ اجرایی شود
اجرای نمایش «معرکه در معرکه» که قرار بود تابستان سال جاری روی صحنه برود، به بهار سال ۱۴۰۲ موکول شد. سیاوش طهمورث بازیگر و کارگردان با سابقه تئاتر که قصد داشت نمایش «معرکه در معرکه» را در سومین دهه تولید این اثر نمایشی در مرداد و شهریور سال جاری روی صحنه ببرد، درباره سرانجام اجرای این اثر نمایشی به خبرنگار مهر گفت: قصد اجرای مجدد نمایش «معرکه در معرکه» را داشتیم که به دلایل مختلف این امر میسر نشد و اجرای نمایش به بهار سال ۱۴۰۲ موکول شد. وی درباره دلایل تعویق اجرای عمومی «معرکه در معرکه»، تصریح کرد: به زودی درباره دلایل این اتفاق صحبت خواهیم کرد. «معرکه در معرکه» نوشته داود میرباقری از جمله آثار موفق تئاتری ایران است که طی ۳ دهه گذشته با کارگردانی سیاوش طهمورث و حضور بازیگرانی چون رویا تیموریان، ماها یا پطروسیان، رضا رویگری، زنده یاد سیروس گرجستانی و سیاوش طهمورث اجرا و با استقبال قابل توجه مخاطبان و منتقدان تئاتر مواجه شده است.

آغاز پیش فروش بلیت «آقای اشمیت کیه؟»
پوستر نمایش «آقای اشمیت کیه؟» به کارگردانی

سهراب سلیمی همزمان با آغاز پیش فروش نمایش منتشر شد. به گزارش «اعتماد» به نقل از روابط عمومی نمایش، پوستر نمایش «آقای اشمیت کیه؟» با طراحی ابراهیمی حقیقی منتشر

شد. این نمایش نوشته سباستین تیری با ترجمه شهلا حاتری و کارگردانی سهراب سلیمی است که از دوشنبه ۱۴ شهریور ساعت ۱۹ در سالن سمندریان تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می‌رود. ایرج راد هنرمند و بازیگر با سابقه و همچنین شهردار عایتی، میثم رازفرو محمد کریمی بازیگران نمایش «آقای اشمیت کیه؟» هستند. در خلاصه داستان نمایش آمده است: آقا و خانم کوچی، میبوه و وحشت زده به دنبال اثبات هویت گمشده خود هستند. حقیقت کجاست؟! به راستی آقای اشمیت کیست؟! دیگر عوامل این اثر نمایشی عبارتند از: طراح صحنه: امیرحسین قدسی، موسیقی: صبا علیزاده، طراح پوستر و بروشور: ابراهیم حقیقی، طراح لباس: شهره رعایتی، منشی صحنه: بنفشه گودرزی، مدیر صحنه: سیامک مجیدی، دستیار مدیر صحنه: پرهام رفعتی، دستیار طراح صحنه: فرشید جعفری، عکاس: عماد دولتی، مشاور رسانه و تبلیغات: شقایق فرشته. علاقه‌مندان می‌توانند بلیت نمایش را از سایت تیوال تهیه کنند.

هنرمندان تجسمی مشکل بیمه دارند
کاری کنید!

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری صندوق اعتباری هنر، بیمه‌ای برای هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران در نظر گرفته که امسال شرایط جدیدی برای استفاده از آن در نظر گرفته شده است. به نظر می‌رسد افرادی که قصد استفاده از این بیمه را داشته باشند باید مستندات جدیدی دال بر ادامه فعالیت‌شان در این حوزه‌ها ارائه دهند تا بتوانند از این بیمه بهره‌مند شوند ولی گویا مراحلی که برای دریافت بیمه در نظر گرفته شده، تا حدی برای هنرمندان تجسمی مشکل‌ساز شده است. اکنون یکی از تصویرگران به نام مقداد ساداتی به ایسنا می‌گوید، هنرمندان حوزه تجسمی در دریافت این بیمه به آن برخوردند و توضیح می‌دهد: چند سالی است که هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران از بیمه «هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران» استفاده می‌کنند. ولی امسال صندوق اعتباری هنر که متصدی این موضوع است اعلام کرده در سال جدید افرادی که تحت پوشش این بیمه هستند باید با ارائه مستندات جدید، ثابت کنند که هنوز کار فرهنگی و هنری انجام می‌دهند؛ به این صورت که در ابتدا اگر عضو انجمنی هستند، معرفی‌نامه خود را برای صندوق اعتباری هنر آپلود کنند و در ادامه اگر نویسنده یا تصویرگر هستند، کتاب یا مستندات برگزاری نمایشگاه را ارائه دهند. هنرمندان تئاتر و نویسندگان، پس از آپلود کردن معرفی‌نامه و مدارک‌شان در سایت صندوق اعتباری هنر، کارشان انجام شد. ولی

هنرمندان تجسمی باید به صورت حضوری به معاونت هنری ارشاد مراجعه می‌کردند و کپی مدارک شناسایی و حرفه‌ای خود را که ثابت می‌کند در پنج سال اخیر در حوزه‌ای که قبلاً به واسطه آن مشمول بیمه شده‌اند را تحویل بدهند. وی «علت درخواست این امر چیست؟» پاسخ می‌دهد: گفته می‌شود که برخی با مدارک و معرفی‌نامه‌های تقلبی از این بیمه استفاده می‌کنند و اکنون صندوق اعتباری هنر به این وسیله می‌خواهد افراد حقیقی را که از این راه کسب درآمد می‌کنند، شناسایی کند. ساداتی درباره مشکلی که برای هنرمندان تجسمی در دریافت بیمه ایجاد شده است، توضیح می‌دهد: در اواخر تیر ماه مدارک‌مان را برای دریافت بیمه تکمیلی ارائه دادیم و به ما گفته شد که صدور معرفی‌نامه‌ها یک یا دو هفته طول می‌کشد ولی اکنون شهریور است و هنوز خبری نیست. احتمالاً انجمن‌های تجسمی هزاران عضو داشته باشند و بررسی آنها به صورت دستی آن هم توسط تعداد محدودی نیروی کار، به‌زمان زیادی نیاز خواهد داشت.

هم‌زمان با آغاز این نمایش بازیگران «تن‌سایه» معرفی شدند

همدلی | هم‌زمان با آغاز نمایش «تن‌سایه» به کارگردانی مریم یاسین‌زاده، بازیگران نمایش معرفی شدند. به نقل از روابط عمومی گروه، نمایش «تن‌سایه»، با نویسندگی و کارگردانی مریم یاسین‌زاده و تهیه‌کنندگی احسان حاجی‌پور اجراهای خود را از پنج‌شنبه ۱۰ شهریورماه در سالن شماره ۲ تماشاخانه سپید آغاز می‌کند. در این نمایش که پیش‌فروش خود را از امروز در سایت تیوال آغاز کرده و با ژانر درام روی صحنه می‌رود، مریم مؤمن، علیرضا جلالی‌تبار، سمن فنّاد، آناهیتا خسروی و حسین جاهد ایفای نقش می‌کنند. همچنین از صدا و بازی محمد زندوکیلی استفاده شده است.

دیگر عوامل گروه عبارت‌اند از:

طراح صحنه: آیدین کشاورز و حسام‌الدین فروتن، طراح لوگو و پوستر: حسام حاجی‌پور، طراح لباس: متین کی‌منش، طراح نور: حسام‌الدین فروتن، طراح گریم: نوید فرح‌مرزی، مشاور کارگردان: بهرام عباسی‌فرد، آهنگساز: سالار خاتون‌آبادی، آهنگساز قطعات: محمد زندوکیلی، ترانه‌سرای قطعات: احمد امیرخلیلی، تنظیم قطعات: کارن سعادت، کمانچه: خشایار اشکوری، دستیاران کارگردان: سینا فرجام و مجتبی نظرزاده، منشی صحنه: فرزانه فروندی، یاسمن کریمی، مدیر اجرایی: آیدین کشاورز، مدیر صحنه: احمدرضا میررجبی، عکاس: حسام‌الدین فروتن، ساخت تیزر: وی‌مپ استودیو، طراحی و اجرای مپینگ: گروه مپ‌تک، تولید تصاویر مپینگ: مریم دهقانی، مجریان گریم: ماهان ابراهیم‌زاده و ترمه فرح‌مرزی، دستیار لباس: مبینا بی‌آزار، مدیر روابط عمومی: امیر پارسائیان‌مهر، جانشین تهیه‌کننده: نگین کاسه‌چی، دستیار تهیه‌کننده: شایان سیدمحمود. نویسندگان و کارگردان این اثر، در معرفی نمایش خود عنوان کرده است: تن‌سایه، قصه‌ی آدم‌هایی از اقلیم‌های مختلف است که گوشه‌های از جنگ را روایت می‌کنند. مدت‌زمان این نمایش ۷۵ دقیقه است. گفتنی است پیش‌فروش اینترنتی نمایش «تن‌سایه» از امروز آغاز شده و علاقه‌مندان به تهیه بلیت می‌توانند به سایت تیوال مراجعه کنند.

انتقاد محمد رحمانیان به ادامه حذف «تله تئاتر» از تلویزیون تفاوت بین مخاطب و بیننده را متوجه شوید

دوستانی که در تلویزیون هستند به خودشان بیایند و با جذب تهیه کنندگان و کارگردان‌هایی نظیر حسن فتحی که این کار را بلدند و بازیگرانی که توانایی احیای تله تئاتر را دارند، این ساختار را به قاب تلویزیون برگردانند.

کارگردان مجموعه‌های تلویزیونی «در گوش سالمم زمزمه کن» و «نیمکت» در ادامه به افرادی که در محل زندگی‌شان به سالن‌های تئاتر دسترسی ندارند، اشاره کرد و گفت: این افراد از طریق دیدن تله تئاتر به رشته‌های تحصیلی مرتبط مثل تئاتر، بازیگری، نویسندگی و نمایشنامه‌نویسی علاقه‌مند می‌شوند؛ بنابراین می‌توان گفت این اتفاق (حذف تله تئاتر) در جریان آموزشی ما تاثیر منفی گذاشته است.

محمد رحمانیان بازگشت این ساختار به تلویزیون را راه نجاتی برای این رسانه دانست و تاکید کرد: تلویزیون نسبت به شرایط موجود آگاه نیست و دنبال راه نجات نمی‌گردد. بازگشت تله تئاتر مخاطبان ریخته تلویزیون را باز می‌گرداند. او با اشاره

به بازیگران مطرحی که در حال حاضر مشغول به کار هستند و اتفاقاً از طریق تله تئاتر معرفی شده‌اند، گفت: با نگاه به سابقه بسیاری از بازیگران می‌توان متوجه این موضوع شد. بسیاری

از هنرمندان درجه یک کم‌دی از این طریق معرفی شده‌اند. هنرمند بزرگی چون اکبر عبدی در سریال «مثل آباد» که ساختار تله تئاتر گونه داشت، به جریان هنری ایران معرفی شد و مورد اقبال کارگردانی چون علی حاتمی و ناصر تقوایی قرار گرفت.

رحمانیان در ارتباط با ضبط تئاتر صحنه و بخش آن از تلویزیون گفت: این هم نوعی از تله تئاتر است، اما امکانات صوتی و تصویری زیادی نیاز دارد. خیلی از نمایش‌هایی که در دهه ۶۰ از تلویزیون پخش می‌شد از روی صحنه ضبط می‌شدند. بسیاری از آثار علیرضا مجلل، اسماعیل خلیج «از تو شکفتن و مرگ»، بهروز غریب‌پور «حضور در آینه پریشان» و «تو» که روی صحنه می‌رفتند با کیفیت بسیار بالا ضبط و در تلویزیون پخش می‌شد و مورد استقبال قرار می‌گرفت.

او در آخر بار دیگر ابراز امیدواری کرد و گفت: امیدوارم شرایط به گونه‌ای فراهم شود که هنرمندان به خصوص هنرمندان جوان که در زمینه تئاتر و تله تئاتر حرفی برای گفتن دارند، بتوانند کارهای‌شان را در تلویزیون آرایه کنند.

محمد رحمانیان، نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر در گفت‌وگویی به انتقاد از حذف ساختار «تله تئاتر» در تلویزیون پرداخته است. این هنرمند می‌گوید: «تلاش‌هایی که به شکل فردی توسط یک تهیه‌کننده و بدون انسجام در جهت تولید تله تئاتر انجام می‌شود، اسمش کار نیست.»

آقای رحمانیان که سابقه کارگردانی آثار متعدد تلویزیونی به صورت تله تئاتر را در کارنامه دارد در ادامه این گفت‌وگو که با خبرگزاری ایسنا انجام شده، می‌گوید: «ساخت تله تئاتر از سال ۸۸ حذف شد و گروه‌های فیلم و سریال که مسوول تهیه و تولید تله تئاتر بودند، اعلام کردند که از نظر اقتصادی و تعداد مخاطب دچار مشکلاتی هستند؛ در صورتی که این افراد تفاوتی بین بیننده و مخاطب را درک نمی‌کردند.

به تدریج نیز با توجه به فضای صدا و سیما تعدادی از تهیه‌کننده‌هایی که در این حوزه مشغول به کار بودند، کنار گذاشته شدند. دوستان تازه‌ای که آمدند هم رغبتی

به تله تئاتر نداشتند. همه این موارد دست به دست هم داد تا این ساختار از تلویزیون حذف شود.»

**حواس تان هست؟
۱۰ سال است تله تئاتر
نداریم!**

رحمانیان در ارتباط با آسیبی که حذف شدن تله تئاتر به تلویزیون وارد می‌کند، تصریح کرد: تلویزیون دایما در حال آسیب زدن به خودش است. سال‌هاست که با حذف هنرمندان کاربلد و برنامه‌های پر مخاطب مثل «نود»، بیشتر از هر کسی به خودش آسیب می‌زند و به نظر می‌رسد برای مدیران فعلی تلویزیون که از سال ۸۸ به بعد در این ساختار مشغول هستند، موضوع مهمی نیست. ریزش مخاطبان، اقبال مردم به شبکه‌های خارجی و شبکه‌های نمایش خانگی گویی برای تلویزیون اهمیتی ندارد و بیشتر به فکر یک‌دست کردن مواضع و دیدگاه‌ها هستند. همین امر باعث شده تکنرآرایی که تا حدی هم وجود داشت، از بین برود. برنامه‌نویسی‌ها نیز از لحاظ کمی و کیفی نزول کرده است.

تلویزیون به تازگی از راه‌اندازی مرکزی جدید به نام «سپیرغ» خبر داده که قرار است توان تولیدی این رسانه در ژانرهای مغفول مانده نمایشی و غیرنمایشی را بالا ببرد؛ یکی از این ساختارهای فراموش شده تله تئاتر است. رحمانیان در این زمینه ضمن ابراز امیدواری برای ساخت دوباره تله تئاترها گفت: امیدوارم

نگذاریم تئاتر به کالایی لوکس برای مخاطبان خاص تبدیل شود

پنجره‌ای
روبه دیوار

رضا آشفته
منتقد تئاتر

تئاتر نیازمند مخاطب است و در شرایط اقتصادی فعلی، برخی از مخاطبان هستند که توان مالی کافی برای دیدن تئاتر ندارند و چه بهتر که در برخی از روزهای هفته - چه تئاترهای دولتی و چه خصوصی- برای جلب این نوع مخاطبان تخفیف‌های ویژه‌ای را در

نظر بگیرند. با این نوع حمایت‌ها می‌توان در حفظ علاقه‌مندان تئاتر کوشید، ناگفته نماند که زنده ماندن هنر تئاتر در گرو حضور مخاطبان است.

تئاتر انواع مختلفی از مخاطب دارد و اینکه آن را در حد یک کالای لوکس هنری تنزل دهند جفایی در حق این هنر است که با چنین رویکردی منافع دارد، مگر تئاتر تجاری که نگاه کالاوار دارد و دیگر در آنجا حضور مخاطب به معنای فرهنگی اش هدف نیست و جمعی از سرخوشگذران به این نوع تئاترهای سرگرم‌کننده سر می‌زنند و هدف غایی‌شان نیز لذتی است که در ساختار و محتوایش در هم تنیده است. طبیعی است که با چنین نگاهی دیگر دغدغه‌ای در جذب طیف‌های مختلف مخاطب وجود ندارد، در چنین مواردی افراد به نسبت متمول براحتی بلیت تهیه کرده و حتی ممکن است بارها با دعوت از دوستان و آشنایان

به دیدن این نمایش‌ها بروند. منظور از این نوشتار تئاترهایی است که با محتوای فرهنگی تولید می‌شوند، هر چند که گاه نیز دیدن این نوع تئاترها نیازمند تبلیغات و حمایت‌های جانبی است تا بتوان به کمک فروش بلیت در تأمین هزینه‌ها نیز کوشید.

در این بین بخش عمده‌ای از مخاطبان تئاتر، دانشجویان رشته‌های مختلف هستند که چون از درآمدی برخوردار نیستند و اغلب تحت حمایت خانواده‌های خود هستند به حمایت‌هایی که اشاره شد در ارائه تخفیف برای خرید بلیت‌ها نیاز دارند. بنابراین بهتر است که در روزهای خاص با تخفیف ویژه، مثلاً ۳۰ یا ۵۰ درصدی این افراد را هم جذب تئاتر کرد. البته مشروط بر آنکه این تولیدات نیز در خور سن و سال و نیازهای فکری آنان باشد و ضمن سرگرم‌کنندگی برخوردار از زیبایی و شاخص‌های تفکربرانگیز نیز باشند. به هر روی می‌دانیم که قشر جوان و مدعی چندان راضی از هر نوع تئاتری نخواهند بود و چه بسا کارهای نوگراتر و پیشروتر در جذب این گروه‌های سنی کامیاب‌تر به نظر آید.

همچنین کارگران و کارمندان دولتی و شرکت‌های خصوصی هم در دعوت‌های همگانی با تخفیف ویژه می‌توانند در روزهای میانی هفته که اغلب این نمایش‌ها کم مخاطب هستند، برای دیدن تئاتر از سوی نهادها و سازمان‌ها و شرکت‌هایشان دعوت شوند. با توسل به چنین راهکارهایی هم در همگانی

شدن تئاتر کوشیده‌ایم و هم اینکه حمایت مالی از تئاتر تبدیل به امری بسامان و دقیق خواهد شد. از طرفی سالن‌های اجرا نیز خالی و بی‌توجه به حضور مخاطبان نخواهد شد.

بنابراین هر قشر و دسته‌ای که علاقه‌مند به تئاتر هستند اما به دلایلی از پس قیمت‌های معمول بلیت بر نخواهند آمد بنابراین یک تدبیر درست می‌توانند با هماهنگی‌های قبلی به سالن‌های تئاتر دعوت شوند. دعوتی که در مخاطب‌سازی نقش بسزایی دارد و این خود یک فرمول کارآمد در درازمدت برای چنین منظوری است. همین دانشجویی که با تخفیف هر هفته به دیدن یک تئاتر می‌رود؛ فردا با کسب درآمد با خریدن بلیت این مسیر را تداوم خواهد بخشید و از طرفی تئاتر جزئی از فرهنگ و سبب کالای فرهنگی اش خواهد شد؛ این درست نقطه مقابل شرایطی است که برای جذب طیف‌های بیشتر کاری نشود و در آن صورت مخاطبان حتی ندانند در این تالارها چه می‌گذرد و ضرورتی هم از اطلاع آن حس نکنند. تئاتر هنر فرهنگ ساز است و در بده بستان‌های دوراندیشانه و در پی دستیابی به اهداف فرهنگی چنین نیتی را در درازمدت دنبال خواهد کرد و مردم نیز همواره در دایره تدابیر فرهنگی علاقه‌مند تئاتر خواهند شد و این خود رفتار و یک برنامه ریزی کلان برای پرداختن به ضرورت‌های فرهنگی است. پس تخفیف در تئاتر یک ارزش افزوده است که در درازمدت نتایج مثبتی برای استقرار فضاهای مطمئن فرهنگی دربر خواهد داشت.

گفت و گوی «ایران» با مهدی اصغریان کارگردان نمایش «تراژدی مکبث»:

نمایشنامه‌ای که با اجرای اصولی، مخاطب را در گیر گشمشکش‌هایی پیوسته می‌کند

گروه فرهنگی / مهدی اصغریان که این شب‌ها با کارگردانی و اجرای نمایش «تراژدی مکبث» در سالن شماره ۳ تماشاخانه شهرداد میزبان علاقمندان است، نمایشنامه مکبث را یکی از اثرگذارترین نمایشنامه‌ها در حوزه ادبیات نمایشی، از لحاظ فرم و محتوا می‌داند، مسأله‌ای که به گفته وی سبب شده بسیاری از کارگردان‌های تئاتر از اقصی نقاط جهان برای اجرای آن در سبک‌های مختلف بجاوشند.

نمایشنامه‌ای با متن منسجم
مهدی اصغریان، کارگردان تئاتر «تراژدی مکبث» درباره ویژگی‌هایی که سبب جلب توجه هنرمندان تئاتر از سراسر جهان به این نمایشنامه مشهور شده به «ایران» می‌گوید: «متن بسیار منسجم با چهارچوب درست، شخصیت پردازی‌های دقیق و گره‌های دراماتیک جذاب باعث می‌شود مخاطب لحظه به لحظه منتظر گشمشکش تازه‌ای در اجراهای برگرفته از این نمایشنامه باشد. این ویژگی‌های مثبت و پتانسیل موقعیت‌های اثرگذار اندیشه‌ای جدید و با رویکردی متفاوت اجرا کنم.» اصغریان ادامه می‌دهد: «مسأله جبری، اختیار و مسئولیت‌های بشر در قبال انتخاب‌هایش مهم‌ترین موضوع اندیشه من در شکل دهی این اثر برای کارگردانی و دراماتوزی آن بوده است.»

دانی مانند برتری ظلمی، قدرت ظلمی... به طور کامل برعهده انسان بوده و شرایط بی‌رحمانه بشریه هیچ عنوان نافی مسئولیتش در مسیر سرنوشت و تقدیر نخواهد بود.»

نمایشی بی‌نیاز از فضا و زمان

کارگردان نمایش تراژدی مکبث می‌گوید: «با توجه به محدودیت زمانی، ماهیت سبک نمایشی در تراژدی مکبث و اگر نمایشنامه‌های اکسپرسیونیستی و البته لزوم توجه به درونمایه اصلی نمایشنامه و اصل وفاداری به این اثر فاخر، نمایش در دراماتوزی بنده در یک‌سری صحنه‌ها یا قسمت‌های کوچک نکته‌گفته شد. این امر باعث شد تا صحنه به‌عنوان عنصری بی‌نیاز از فضا و زمان تلقی شود.»

او ادامه می‌دهد: «شایان ذکر است اهمیت و معنای دراماتیک در آمیختن یا جمع شدن صحنه‌ها، منوط به پیشرفت روایت مداوم از صحنه به صحنه و سازگاری با ابعاد محدودکننده ماتریالیسمی نداشته و پیوسته صحنه‌ها در فضایی میان واقعیت و رؤیا در تلاطم است. فضاهایی برگرفته از سوررئالیسم و رئالیسم که مخاطب را وارد ابعاد بالاتر از درک انسانی هدایت می‌کند.» وی در بخش دیگری از سخنان خود تصریح می‌کند: «با توجه به رویکرد و انتخاب سبک نمایشی مورد نظر، اتمسفر صحنه به سمت رؤیا

و کابوس هدایت شد. برای رسیدن به این حالت، ضمن استفاده دقیق از نورپردازی سایه‌دار، خش و بزرگنمایی شده و همچنین بهره‌مندی از تحریرفات بینایی با بهره‌گیری از موسیقی متناسب با این نوع سبک سعی شد تا مخاطب در یک فضای مرکب از ریتال و سوررئال درگیر نمایش باقی بماند.»

کارگردان نمایش تراژدی مکبث می‌گوید: «به عقیده من یکی از مهم‌ترین ابزارها در ایجاد فضای اکسپرسیونیستی در تئاتر، استفاده آگاهانه از لباس برای کاراکتر جهت خلق شخصیت‌هایی غیر فردی و طراحی دکور به‌صورت کاملاً مینیمال است. لذا با طراحی صحنه متناسب با خلق کاراکترهای زنوس و آفرودیت به صورت تندیس‌هایی نمادین، فضای درهم آمیخته مورد

نظر ترسیم شده تا از این طریق مخاطب تأثیر استعدادهای فطری انسان را در انتخاب مسیر سرنوشت مکبث از زبان روانی گونه‌نو مجسمه در کاخ مکبث دریافت کند.» او در پایان تصریح می‌کند: «تمامی بازیگران این نمایش هنرمندان جوان، با استعداد و جویای نام عرضه تئاتر هستند. برای جلوگیری از رکود تولید بواسطه درگیری جامعه با ویروس کرونا و احتمال بیماری بازیگران در زمین اجرا برای هر نقش دو یا حتی سه بازیگر در نظر گرفته شد.»

این فعال عرضه تئاتر می‌گوید: «شرط لازم و

کافی انتخاب این بازیگران فارغ از هر موضوعی، صرفاً سعی، تلاش و کوشش خود عزیزان بوده و اینکه بی‌هیچ انحرافی معتقدم بازیگران جوان این نمایش با نبوغ بی‌ظنیر خود توانستند در ارائه نقش‌هایی بسیار سخت با دیالوگ‌هایی سنگین و میرا سن‌هایی پیچیده و غیرایستا شوند.»

تراژدی مکبث

- دراماتوزی و کارگردان: مهدی اصغریان
- زمان اجرا: تا پانزدهم شهریور ماه جاری
- بازیگران: امیر بشیرده‌زاد، مرمر معتمدی‌دانا، کیمیا علیزاده، مریم حبیبی، رومینا قلعه‌وند، سارینا گودرزی، معصومه ملکی، حسین اکبری، حسین قاسمی، طناز امیری، امید صیادی، حمید بهمنی، باران فتحنی، منصوره کاملی، غزاله رحیم، سهیل میری و هلیا جولایی مقدم

تماشاخانه

بازیگر نمایش تراژدی مکبث:

تئاتر بادیده شدن و نقد
رشد می‌کند

مرمر معتمدی دانا، بازیگر نقش آفرودیت در تراژدی مکبث به کارگردانی مهدی اصغریان گفت: تضاد میان روشنی و تیرگی، قرارگیری در کادر و قاب‌ها، حرکات، نمادها بیشترین تاثیر را در شکل‌گیری فضای سورئال در این نمایش دارد.

وی با بیان این‌که در این اجرا نقش خدای عشق (آفرودیت) را ایفا می‌کنم، گفت: خدای عشق نماد مادرانگی، دلسوزی، ترغیب به نیکویی و غلبه بر نفس و دور کردن از ناپاکی و طغیان‌های درونی و بیرونی است. جذابیت نمایشنامه برای من در اولویت و قطعاً بیشتر به دلیل نام ویلیام شکسپیر بود آثار ایشان، بی‌شک بی‌نظیر و زبانزد خاص و عام است و خاصیت دراماتورژی کردن کار که توسط آقای اصغریان به شکل خلاقانه‌ای صورت گرفته سبب شد تا تصمیم من برای ایفای نقش، قطعی شود. او درباره سبک و شیوه اجرای این نمایش اظهار داشت: سبک کار، فضای ادغام شده بین سورئال و اکسپرسیون است که با گریم‌هایی گاه سنگین و نورپردازی ویژه و تضاد بین روشنی و تیرگی، نحوه قرارگیری در کادر و قاب‌ها، حرکات، نمادها و همین‌طور گفت‌وگوی خدایان بیشترین تاثیر را در شکل‌گیری فضای سورئال در این نمایش داشت. معتمدی دانا گفت: بر این باورم که این تراژدی، می‌تواند منبع بسیار گسترده و ایده‌آلی برای بازکردن دریچه شناخت و اشتیاق روی داوطلبان تئاتر حتی باشد. چراکه نمایش و هنر تئاتر تنها با دیده شدن، نقد و بررسی به رشد و تجلی می‌رسد. / جام جم

نقش خواهند کرد که به زودی اسامی آنها نیز اعلام خواهد شد.

بسه گفته او، تمرین های گروه در زمان حاضر شروع شده و تا آبان ادامه خواهد داشت. شوهر اینترنتی او آخر آبان در تالار حافظ روی صحنه می رود. عقیلی گفت با توجه به اینکه شوهر اینترنتی نخستین کارش در زمینه کارگردانی تئاتر است این اجرا را به تالار حافظ می برد اما علاوه بر آن در پردیس شهرزاد هم این نمایش را به روی صحنه خواهد برد. عقیلی این هنرپیشه و کارگردان قدیمی کشورمان پس از ۴۳ سال دوری از ایران اسفند پارسال با نمایش «فلزات چکش خوار» به تهیه کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی آرش سنجایی دوباره در کشور به روی صحنه رفت.

نمایش «شوهر اینترنتی» مرتضی عقیلی

نخستین کار نمایش «مرتضی عقیلی» بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر با عنوان «شوهر اینترنتی» او آخر آبان امسال در تالار حافظ روی صحنه می رود.

مرتضی عقیلی کمنویسندگی و تهیه کنندگی این نمایش کمدی اجتماعی را نیز بر عهده دارد به ایرنا گفت: در این نمایش چهار بازیگر اعم از یک نفر زن و سه بازیگر مرد ایفای نقش می کنند.

عقیلی به حضور یک بازیگر زن چهره در میان بازیگران این نمایش کمدی بدون بردن نام او اشاره کرد و گفت: علاوه بر خودم دو بازیگر مرد دیگر نیز در این نمایش ایفای

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۴ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۲

نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می‌رود

نخستین کار نمایش «مرتضی عقیلی» بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر با عنوان «شوهر اینترنتی» اواخر آبان امسال در تالار حافظ روی صحنه می‌رود. مرتضی عقیلی که نویسندگی و تهیه کنندگی این نمایش کمدی

اجتماعی را نیز بر عهده دارد افزود: در این نمایش چهار بازیگر اعم از یک نفر زن و سه بازیگر مرد ایفای نقش می‌کنند. عقیلی به حضور یک بازیگر زن چهره در میان بازیگران این نمایش کمدی بدون بردن نام او اشاره کرد و گفت: علاوه

بر خودم دو بازیگر مرد دیگر نیز در این نمایش ایفای نقش خواهند کرد که به زودی اسامی آن‌ها نیز اعلام خواهد شد. به گفته او، تمرین‌های گروه در زمان حاضر شروع شده و تا آبان ادامه خواهد داشت. شوهر اینترنتی اواخر آبان در تالار حافظ

روی صحنه می‌رود. عقیلی گفت با توجه به این که شوهر اینترنتی نخستین کارش در زمینه کارگردانی تئاتر است این اجرا را به تالار حافظ می‌برد اما علاوه بر آن در پردیس شهرزاد هم این نمایش را به روی صحنه خواهد برد. عقیلی این هنرپیشه

و کارگردان قدیمی کشورمان پس از ۴۳ سال دوری از ایران اسفند پارسال با نمایش «فلزات چکش خوار» به تهیه کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی آرش سسنجایی دوباره در کشور به روی صحنه رفت.

تن سایه

«تن سایه» به نویسندگی و کارگردانی مریم یاسین زاده و تهیه‌کنندگی احسان حاجی‌پور اجراهای خود را از ۱۰ شهریورماه ۱۴۰۱ در سالن شماره ۲ تماشاخانه سپند آغاز کرد. در این نمایش درام (به ترتیب ورود به صحنه) مریم مؤمن، علیرضا جلالی تبار، سمن قناد، آناییتا خسروی، حسین جاهد؛ با صدا و بازی محمد زند و کیلی حضور دارند. آیدین کشاورز و حسام‌الدین فروتن: طراح صحنه / حسام حاجی‌پور: طراح لوگو و پوستر / متین کی‌منش: طراح لباس / حسام‌الدین فروتن: طراح نور / نوید فرح‌مرزی: طراح گریم / بهرام عباسی‌فرد: مشاور کارگردان / سالار خاتون‌آبادی: آهنگساز / محمد زند و کیلی: آهنگساز قطعات / احمد امیرخلیلی: ترانه‌سرای قطعات / کارن سعادت: تنظیم قطعات / خشایار اشکاوری: نوازنده کمانچه / سینا فرجام و مجتبی نظرزاده: دستیاران کارگردان / فرزانه فروندی و یاسمن کریمی: منشی صحنه / آیدین کشاورز: مدیر اجرایی / احمد رضا میررجبی: مدیر صحنه / حسام‌الدین فروتن: عکاس / وی‌مپ استودیو: ساخت تیزر / گروه مپ‌تک: طراحی، اجرا و تولید تصاویر مپینگ / مریم دهقانی، ماهان ابراهیم‌زاده و ترمه فرح‌مرزی: مجریان گریم / مبینا بی‌آزار: دستیار لباس / امیر پارسائیان مهر: مدیر روابط عمومی / نگین کاسه‌چی: جانشین تهیه‌کننده / شایان سید محمود: دستیار تهیه‌کننده هستند. در خلاصه داستان این اثر آمده است: «تن سایه، قصه آدم‌ها از اقلیم‌های مختلف است که گوشه‌ای از جنگ را روایت می‌کند».

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۴ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۴۲

علیرضا دهقانی: کارگردان نمایش «نیم و جیب»

کاستن از توانایی های بازیگران است

چهارمین کویچه پکنگ
Aminkordbacheh@gmail.com

مخاطب کودک و نوجوان، همواره به عنوان یکی از مهم ترین بخش جامعه هنر بوده و درون توجه و تمرکز هنرمندان عرصه های مختلف قرار گرفته است. هنر نمایش، به عنوان یکی از مهم ترین و تأثیرگذارترین هنرها، می تواند دایره کودک و نوجوان را دربرخوردیا رخدادهای پیرامون شکل داده و از این منظر، به عنوان ابزاری تأثیرگذار،

در حوزه آموزش و چه در حوزه سرگرمی، باید مورد توجه تولیدکنندگان نمایش قرار بگیرد. «نیم و جیب» یکی از همین نمایش ها است که گوشه مفاهیم مد نظرش را با یکدیگر رنگ و بوی خاص داستانی و اسطوره های ایرانی، به مخاطب کودک و نوجوان عرضه و درجه ای نو بخاطر دینگان مخاطب باز کند. این اثر نوشته «مهدا آمانی» و به کارگردانی «علیرضا دهقانی» در پردیس تئاتر شهرداد برای مخاطب کودک و نوجوان به روی صحنه رفته است.

در کارنامه هنری اش به نیت رسانده است، با یکدیگر رنگ و بوی خاص داستانی و اسطوره های ایرانی، به مخاطب کودک و نوجوان عرضه و درجه ای نو بخاطر دینگان مخاطب باز کند. این اثر نوشته «مهدا آمانی» و به کارگردانی «علیرضا دهقانی» در پردیس تئاتر شهرداد برای مخاطب کودک و نوجوان به روی صحنه رفته است.

در کارنامه هنری اش به نیت رسانده است، با یکدیگر رنگ و بوی خاص داستانی و اسطوره های ایرانی، به مخاطب کودک و نوجوان عرضه و درجه ای نو بخاطر دینگان مخاطب باز کند. این اثر نوشته «مهدا آمانی» و به کارگردانی «علیرضا دهقانی» در پردیس تئاتر شهرداد برای مخاطب کودک و نوجوان به روی صحنه رفته است.

در کارنامه هنری اش به نیت رسانده است، با یکدیگر رنگ و بوی خاص داستانی و اسطوره های ایرانی، به مخاطب کودک و نوجوان عرضه و درجه ای نو بخاطر دینگان مخاطب باز کند. این اثر نوشته «مهدا آمانی» و به کارگردانی «علیرضا دهقانی» در پردیس تئاتر شهرداد برای مخاطب کودک و نوجوان به روی صحنه رفته است.

کاستن از امکانات نمایش، کاستن از توانایی های بازیگران است. این کارگردان تئاتر کودک و نوجوان، با یکدیگر رنگ و بوی خاص داستانی و اسطوره های ایرانی، به مخاطب کودک و نوجوان عرضه و درجه ای نو بخاطر دینگان مخاطب باز کند. این اثر نوشته «مهدا آمانی» و به کارگردانی «علیرضا دهقانی» در پردیس تئاتر شهرداد برای مخاطب کودک و نوجوان به روی صحنه رفته است.

نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می رود

نخستین کار نمایش «مرتضی عقیلی» بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر با عنوان «شوهر اینترنتی» اواخر آبان امسال در تالار حافظ روی صحنه می رود.

مرتضی عقیلی که نویسندگی و تهیه کنندگی این نمایش کمدی اجتماعی را نیز بر عهده دارد روز یکشنبه در گفت و گوی اختصاصی با خبرنگار ایرنا افزود: در این نمایش چهار بازیگر اعم از یک نفر زن و سه بازیگر مرد ایفای نقش می کنند.

عقیلی به حضور یک بازیگر زن چهره در میان بازیگران این نمایش کمدی بدون بردن نام او اشاره کرد و گفت: علاوه بر خودم دو بازیگر مرد دیگر نیز در این نمایش ایفای نقش خواهند کرد که به زودی اسامی آن ها نیز اعلام خواهد شد. به گفته او، تمرین های گروه در زمان حاضر شروع شده و تا آبان ادامه خواهد داشت. شوهر اینترنتی اواخر آبان در تالار حافظ روی صحنه می رود.

عقیلی گفت با توجه به این که شوهر اینترنتی نخستین کارش در زمینه کارگردانی تئاتر است این اجرا را به تالار حافظ می برد اما علاوه بر آن در پردیس شهرزاد هم این نمایش را به روی صحنه خواهد برد.

عقیلی این هنرپیشه و کارگردان قدیمی کشورمان پس از ۴۳ سال دوری از ایران اسفند پارسال با نمایش «فلزات چکش خوار» به تهیه کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی آرش سنجابی دوباره در کشور به روی صحنه رفت.

نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می‌رود ماجرای «شوهر اینترنتی»

نخستین کار نمایش مرتضی عقیلی، بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر با عنوان «شوهر اینترنتی» اواخر آبان امسال در تالار حافظ روی صحنه می‌رود. مرتضی عقیلی که نویسندگی و تهیه‌کنندگی این نمایش کمدی اجتماعی را نیز بر عهده دارد، گفت: «در این نمایش چهار بازیگر اعم از یک زن و سه مرد ایفای نقش می‌کنند.» عقیلی به حضور یک بازیگر زن چهره در میان بازیگران این نمایش کمدی بدون بردن نام او اشاره کرد و افزود: «علاوه بر خودم دو بازیگر مرد دیگر نیز در این نمایش ایفای نقش خواهند کرد که به زودی اسامی آنها نیز اعلام خواهد شد.» به گفته او، تمرین‌های گروه شروع شده و تا آبان ادامه خواهد داشت. «شوهر اینترنتی» اواخر آبان در تالار حافظ روی صحنه می‌رود. عقیلی گفت با توجه به اینکه «شوهر اینترنتی» نخستین کارش در زمینه کارگردانی تئاتر است، این اجرا را به تالار حافظ می‌برد، اما علاوه بر آن، در پردیس شهرزاد هم این نمایش را روی صحنه خواهد برد. مرتضی عقیلی که سابقه بازی در بیش از ۱۰۰ فیلم سینمایی را دارد و کارگردانی و تهیه‌کنندگی آثاری همچون «گل‌های کاغذی»، «بی‌گناه»، «جای امن» و «فاصله» را انجام داده، با وقوع انقلاب فقط در حیطة بازیگری به یک فیلم، «پنجمین سوار سرنوشت»، به عنوان بازیگر رضایت داد و به دلیل ممنوع‌الفعالیت شدن، رهسپار اسپانیا و سپس آمریکا شد. سال گذشته در پی اعلام شفاهی مقامات دولت سیزدهم مبنی بر عدم ممنوعیت بازیگران پیشکسوت، مرتضی عقیلی برای همیشه به ایران بازگشت و با بازی در نمایش «فلزات چکشخوار» روی صحنه رفت.

نخستین کارگردانی مرتضی عقیلی روی صحنه می‌رود

نخستین کار نمایش «مرتضی عقیلی» بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر با عنوان «شوهر اینترنتی» اواخر آبان امسال در تالار حافظ روی صحنه می‌رود.

مرتضی عقیلی که نویسندگی و تهیه‌کنندگی این نمایش کمدی اجتماعی را نیز بر عهده دارد در گفت و گوی اختصاصی با خبرنگار ایرنا افزود: در این نمایش چهار بازیگر اعم از یک نفر زن و سه بازیگر مرد ایفای نقش می‌کنند. عقیلی به حضور یک بازیگر زن چهره در میان بازیگران این نمایش کمدی بدون بردن نام او اشاره کرد و گفت: علاوه بر خودم دو بازیگر مرد دیگر نیز در این نمایش ایفای نقش خواهند کرد که به زودی اسامی آنها نیز اعلام خواهد شد.

به گفته او، تمرین‌های گروه در زمان حاضر شروع شده و تا آبان ادامه خواهد داشت. شوهر اینترنتی اواخر آبان در تالار حافظ روی صحنه می‌رود. عقیلی گفت با توجه به این که شوهر اینترنتی نخستین کارش در زمینه کارگردانی تئاتر است این اجرا را به تالار حافظ می‌برد اما علاوه بر آن در پردیس شهرزاد هم این نمایش را به روی صحنه خواهد برد.

عقیلی این هنرپیشه و کارگردان قدیمی کشورمان پس از ۴۳ سال دوری از ایران اسفند پارسال با نمایش «فلزات چکش‌خوار» به تهیه‌کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی آرش سنجابی دوباره در کشور به روی صحنه رفت.

نمایش شوهر اینترنتی به کارگردانی مرتضی عقیلی

نخستین کار نمایش «مرتضی عقیلی» بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر با عنوان «شوهر اینترنتی» اواخر آبان امسال در تالار حافظ روی صحنه می‌رود.

مرتضی عقیلی که نویسندگی

و تهیه کنندگی این نمایش کمدی اجتماعی را نیز بر عهده دارد روز یکشنبه در گفت و گوی اختصاصی با خبرنگار ایرنا افزود: در این نمایش چهار بازیگر اعم از یک نفر زن و سه بازیگر مرد ایفای نقش می‌کنند.

عقیلی به حضور یک بازیگر زن چهره در میان بازیگران این نمایش کمدی بدون بردن نام او اشاره کرد و گفت: علاوه بر خودم دو بازیگر مرد دیگر نیز در این نمایش ایفای نقش خواهند کرد که به زودی اسامی آنها نیز اعلام خواهد شد.

به گفته او، تمرین‌های گروه در زمان حاضر شروع شده و تا آبان ادامه خواهد داشت. شوهر اینترنتی اواخر آبان در تالار حافظ روی صحنه می‌رود.

عقیلی گفت با توجه به این که شوهر اینترنتی نخستین کارش در زمینه کارگردانی تئاتر است این اجرا را به تالار حافظ می‌برد اما علاوه بر آن در پردیس شهرزاد هم این نمایش را به روی صحنه خواهد برد.

عقیلی این هنرپیشه و کارگردان قدیمی کشورمان پس از ۴۳ سال دوری از ایران اسفند پارسال با نمایش «فلزات چکش خوار» به تهیه کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی آرش سنجابی دوباره در کشور به روی صحنه رفت.

مرتضی عقیلی تئاتر روی صحنه می برد

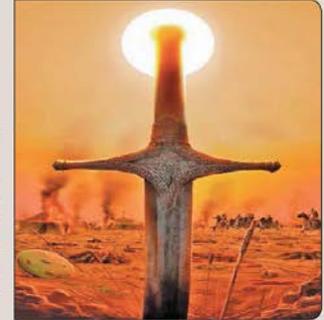

اولین کار نمایش مرتضی عقیلی، بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر با عنوان «شوهر اینترنتی» اواخر آبان امسال در تالار حافظ روی صحنه می رود.

مرتضی عقیلی که نویسنده و تهیه کننده این نمایش کمدی اجتماعی را نیز بر عهده دارد، به ایرنا گفت: «در این نمایش ۴ بازیگر اعم از یک زن و ۳ بازیگر مرد ایفای نقش می کنند.» عقیلی به حضور یک بازیگر زن چهره در میان بازیگران این نمایش کمدی بدون بردن نام او اشاره کرد و گفت: علاوه بر خودم ۲ بازیگر مرد دیگر نیز در این نمایش ایفای نقش خواهند کرد که به زودی اسامی آنها نیز اعلام خواهد شد. به گفته او، تمرین های گروه در زمان حاضر شروع شده و تا آبان ادامه خواهد داشت. شوهر اینترنتی اواخر آبان در تالار حافظ روی صحنه می رود. عقیلی قرار است این نمایش را بعد از تالار حافظ در پردیس شهرزاد اجرا کند. این هنرپیشه و کارگردان قدیمی پس از ۳۴ سال دوری از ایران اسفند پار سال با نمایش «فلزات چکش خوار» به تهیه کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی آرش سننجابی دوباره در کشور به روی صحنه رفت.

نمایش‌های ماندگار

محمدعلی میرزایی

از مزیت‌های مهم دیگر این دست از نمایش‌ها رایگان بودن آنها است که توانسته بسیاری مخاطب دیگر را به خود جذب کند.

اگرچه هنر تئاتر و نمایش میدانی مستلزم حمایت‌های معنوی و مادی قابل توجهی است و لسی کار آنها برای رایگان شدن نمایش‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

از سویی نباید قلمداد کرد که رایگان بودن نمایش‌ها به ویژه نمایش‌های میدانی به معنای سطحی بودن آنها به جهت فرم و محتوا است، بلکه باید با این دیدگاه به ماجرا نگاه کرد که رایگان بودن این نمایش‌ها می‌تواند ابعاد استراتژیک هنرهای نمایشی و میدانی را ارتقا دهد. «جهاد تبیین» نیز در رایگان بودن نمایش‌ها صدق می‌کند و می‌تواند موجب تداوم نهضت جهاد تبیین در هنرهای نمایشی شود.

کلید واژه مهم درباره رسانه و روایتگری دارند و آن این است که اگر روایت تکنید، روایت می‌شود. مصداق بارز فرمایشات ایشان در حوزه فرهنگ و هنر تداعی پیدا می‌کند و حوزه هنرهای نمایشی و میدانی از این دست موارد به شمار می‌رود.

نمایش‌های میدانی حالا چندسالی است در افکار و اندام عمومی و رسانه‌ها جا باز کرده‌اند و توانسته‌اند خودی نشان دهند. به طور مثال می‌توان به نمایش‌هایی چون «فصل شیدایی»، «نسب آفتابی» و این روزها «تنها تر از مسیح» که در بوستان ولایت به روی صحنه می‌روند اشاره کرد.

در شرایطی که حوزه فرهنگ مغفول و مظلوم است، فعالیت برخی از هنرمندان که خود جوش فعالیت می‌کنند، مستودنی است. از چند منظر می‌توان تاثیرات فعالیت آن‌ها در حوزه فرهنگ و هنر را بررسی کرد؛ ابتدا اینکه تداوم نهضت فرهنگی در جامعه امری واجب و در عین حال دربرگیری زیادی دارد؛ به این دلیل که وقتی روح اتمسفر فرهنگ و هنر در جامعه حیات نداشته باشد آن جامعه دچار تزلزل خواهد شد و کنترل و مدیریت آن به معنای واقعی کلمه سخت می‌شود.

نکته بعدی اینکه رهبر معظم انقلاب اسلامی یک